

deles Intet imod at gaae ind derpaa. Jeg erkjender, at det vilde være heldigt, naar man kunde undgaae at henvise til disse 3 gamle Love. — Med Hensyn til Bøder har saavel dette som et andet æret Medlem udtalt som ønskeligt at faae den Bestemmelse affkaffet, at Bøder tilfalde Angiverne. Jeg er i Reglen aldeles enig med de ærede Medlemmer i denne Henseende, og jeg har, hvor jeg har havt at stemme over en Sag i dette Thing, bidraget Mit til at faae dette System affkaffet, men jeg skal dog henstille til de ærede Medlemmers Overveitelse, om det ikke undtagelsesviis vil være rigtigt at beholde denne Bestemmelse i dette Tilfælde. Jeg antager nemlig, at vi Alle ville være lige ivrige i at overholde Postregalet; det er ikke mig, som særlig er kaldet dertil, men det er Noget, der interesserer os Alle. Vi maae holde Hævd over de Privilegier, der nu ere forbeholdte vort Postvæsen, og det maa altsaa være os overmaade vigtigt, at de Bestemmelser, der ere givne i denne Henseende — det gjælder ikke blot om Eneretten, men ogsaa om mangfoldige Bestemmelser, der ere givne til en virkelig Betryggelse for en sikker og hurtig Forsendelse af alle Expeditioner — blive overholdte. Det vil derfor være af Vigtighed, at man lader de Mænd, som omtrent ere de eneste, der kunne oplyse os om, at en Forseelse er begaaet, faae en Tilskyndelse til at meddele denne Oplysning, thi det maa naturligtviis i og for sig være ubehageligt for en Postembedsmand at skulle bringe en Mand i Uleilighed. Om man ogsaa paa lægger ham det som en streng Pligt, vil det dog i de Tilfælde, hvor man ikke kan controlere, om han har gjort sin Pligt eller ikke, være meget vanskeligt at faae ham til at udføre den, og der vil derfor behøves en Slags Tilskyndelse for at fikke sig, at der blive gjort opmærksom paa de Forsøg, som maatte gjøres paa Besvigelser af den Art, hvorom her er Tale. Jeg troer derfor, det vilde være rigtigt at vedligeholde det omtalte System særlig for dette Tilfælde, uagtet jeg fuldkommen sympathiserer med Ønsket om dets Affkaffelse i Almindelighed. Med Hensyn til Taxten for Affsendelsen af Express maa jeg tilstaae, at jeg selv har havt meget ondt ved at danne

mig nogen fuldkommen sikker Forestilling derom, og hvis de ærede herværende Medlemmer, som vist bedre ere kjendte med Forholdene rundt om paa de forskjellige Steder, skulde finde den Betaling, der er opstillet, for høj, maa jeg naturligtviis bøie mig i denne Henseende. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at det undertiden kan være vanskeligt nok strax at finde et Bud, der er tilstrækkelig paalidelig, som vil afbryde sin øvrige Gjerning for at gaae en saadan længere Vej, og jeg troer derfor nok, at de Herrer, hvad de end ville komme til, ville finde, at Betalingen maa sættes noget rundeligt, om end Progressionen kan være en noget anden end den, der her er foreslaaet, Naar det ærede Medlem frygtede for, at det at sætte Primærker paa et Brev skulde kunne betragtes som en særlig Ydelse, der skulde betales med 3 Sk., kan jeg i saa Henseende fuldstændig berolige ham, thi efter en foregaaende Paragraph i Loven er enhver Postembedsmand pligtig til at sætte Primærke paa et Brev, hvorfor der ikke er betalt Porto, og han vil derfor ikke kunne kræve nogen særlig Betaling. Derimod troer jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at alle Sportler bør tilfalde Staten, thi visse af de Sportler, der indkomme, volde endog Postembedsmanden en Udgift, for hvilken jeg troer, at man nødvendig maa give ham Vederlag, da den ikke er indbefattet i hans Contoirholdsgodtgjørelse. Det ærede Medlem fremsatte ogsaa det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigt at affkaffe den Betaling af 2 Sk., der er fordret for et Brev, men jeg troer ikke, dette vilde være rigtigt, ikke for de 2 Skillinges Skyld, men fordi jeg mener, at det let vil føre til betydelig Uleilighed og Overbebyrdelse ved Forretningerne. Jeg tager ikke herved Hensyn til, at Postembedsmændene faae Meget at bestille — det maa de gjerne have — men derimod til, at Postcontoret i den Grad kunde blive overvældet, navnlig i den sidste Tid for Postens Expedition, at denne derved kunde blive forsinket, naar det blev Enhver tilladt uden derfor at yde det Allermindste at kræve Beviis for sin Forsendelse. Det er sikkert, at en heel Mængde da vilde kræve Beviis, og ialfald langt Flere,